

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Karas Monika jogtanácsos által képviselt (felperes címe) felperesnek dr. Csapó Annamária ügyvéd által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2006. december 13. napján meghozott, P./P.22.082/2006/7. számú ítélete ellen a felperes részéről 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét részben megváltoztatja és megállapítja, hogy az alperes - alperes neve -megsértette a felperes - jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát az általa kiadott hetilap 2006. április 28.-i számának 10. oldalán cikkében annak valótlan közlésével, hogy „tudjuk, hogy közpénzekkel pumpolta fel ... pártja ... a ...-t”.

Kötelezi az alperest, hogy az ítélet jogsértést megállapító rendelkezését 8 napon belül tegye közzé a hetilapban a sérelmezett cikkel azonos helyen és betűszedéssel és egyidejűleg fejezze ki sajnálkozását a jogsértés miatt.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A le nem rótt fellebbezési illetékből 25.000 (huszonötezer) forintot a felperes, 5.000 (ötezer) forintot az alperes köteles a Magyar Államnak külön felhívásra megfizetni, az ezt meghaladó költségeiket a peres felek maguk viselik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnevét az általa kiadott hetilap 2006. április 28-án megjelent számának 10. oldalán ... címmel közölt írás azon kijelentésével, hogy „ezen a nyolcvan százalékon akkor sincs mit vitázni, ha tudjuk, hogy közpénzekkel pumpolta fel ... pártja ... a ...-t”.

Kötelezte az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követően 8 napon belül a hetilapban jelen ítélet rendelkező részét az eredeti írással azonos oldalon és feltűnősséggel tegye közzé.

Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Mind a felperest, mind az alperest arra kötelezte, hogy az állam javára külön felhívásra fizessen meg 15-15.000 forint illetéket. A költségekről úgy rendelkezett, hogy azt a felek maguk viselik.

Az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásában megállapította, hogy jelen esetben két alkotmányos alapelv, a véleménynyilvánítás szabadsága és a jóhírnév védelmének a joga ütközik egymással. Ezért azt kellett vizsgálnia, hogy a két alkotmányos alapelv közül melyiket illeti az elsőbbség. Azt kellett mérlegelnie, hogy a sérelmezett mondat véleménynyilvánításnak vagy tényállításnak minősül-e. A Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalása alapján a sérelmezett mondatot nem önmagában, hanem az írást egészében, a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint vizsgálta és ennek során figyelemmel volt a közszereplők többlettűrési kötelezettségére is. Nem osztotta az alperes álláspontját, miszerint a sérelmezett mondat nem értelmezhető azzal a szószerinti tartalommal, hogy a ... közvetlenül részesítette volna közpénzben a felperesi társaságot.

Az értelmezésben nem adott konkrét eligazítást a „pumpolta fel” megfogalmazás, az alperes úgy nyilatkozott, hogy vagy elírás, vagy sajtóhiba lehet, azonban a közpénzek kifejezés azt a hamis látszatot kelti, hogy a ... kormányzása idején közvetlen költségvetési vagy más állami pénzeket juttatott a felperesnek, nem pedig azt, hogy a pénz áramoltatása állami és magáncégeken keresztül, legálisan, jogszerűen történt. Ha egy társaságról azt állítják, hogy annak működését egy politikai párt segíti elő közpénzek pumpolásával, az az állítás objektíve sértő tartalmat hordoz. Az alperes a tényállítás valóságtartalmának igazolására bizonyítást nem ajánlott fel. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság megállapította a jogsértés megtörténtét.

A felperes nem vagyoni kártérítés iránti keresetét azonban nem találta alaposnak, ugyanis a felperes közismerten nagy nézettséggel rendelkezik, azt pedig nem bizonyította, hogy a cikk megjelenésével okozati összefüggésben nézettsége az ... olvasói körében olyan mértékben csökkent, amely nem vagyoni kártérítést alapozna meg.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes nyújtott be fellebbezést annak részbeni megváltoztatása iránt.

Kérte, hogy az elégtételt adó közleményben a másodfokú bíróság jelölje meg a peres feleket név szerint, mivel az elsőfokú ítélet által elrendelt formában az

elégtételt adó közlemény nem tölti be funkcióját, másrészt kötelezze az alperest arra, hogy az elkövetett jogsértésért kérjen a felperestől bocsánatot.

Tévesnek tartotta a perköltségviselésre vonatkozó rendelkezést is, ugyanis a felperes pernyertes lett a jogsértés megállapítása és az elégtételadás körében is. Utalt arra, hogy a személyhez fűződő jog megsértése iránti perekben a per főtárgya a jogsértés megállapítása, amely megalapozza az objektív és szubjektív szankciókat. Ebben a tekintetben a felperes teljes egészében pernyertes lett, és ennek a perköltség viselésének szabályozásában is meg kellett volna jelennie.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdésének megfelelően csupán a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálhatta felül. E körben eljárva megállapította, hogy a felperes fellebbezése részben alapos a következők miatt.

A felperes a fellebbezésében a jogsértést megállapító és az elégtételnnyújtás alapjául szolgáló rendelkezésben azt sérelmezte, hogy abból nem állapítható meg a felek személye, ezért kérte azok konkrét megnevezését illetve, hogy nem szerepel benne a bocsánatkérés, elnézést kérés.

Az alperes arra hivatkozott, hogy a felperes kereseti kérelme nem tartalmazta a sajnálkozás kifejezésére irányuló kérelmet.

A Ptk. 84. § (1) bekezdésének c) pontja értelmében, akit személyhez fűződő jogában megsértenek, az eset körülményeihez képest követelheti, hogy a jogsértő nyilatkozattal vagy más megfelelő módon adjon elégtételt és, hogy szükség esetén a jogsértő részéről vagy költségén az elégtételnek megfelelő nyilvánosságot biztosítsanak.

Jelen esetben az elsőfokú bíróság jogsértést megállapító rendelkezése jogerőre emelkedett, így objektív jogkövetkezményként alappal tartott igényt a felperes az elégtételadásra.

A személyiségvédelem ezen eszköze részben helyreállító, részben jóvátételi jellegű. Az elégtételadás úgy tudja betölteni a rendeltetését, ha a jogsértő kifejezi sajnálkozását is a jogsértésért.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy a felperes keresetében bocsánatkérő, elégtételt adó nyilatkozat közzétételére kérte kötelezni az alperest azzal, hogy a közlemény szövegét az eljárás során pontosan meg fogja szövegezni. Erre azonban a perben nem került sor.

Ettől függetlenül azonban a felperes kereseti kérelmében szerepelt az, hogy bocsánatkérő nyilatkozat közzétételét kéri, így a sajnálkozás kifejezésre juttatására való kötelezés nem mellőzhető.

Alappal hivatkozott a felperes arra is, hogy a felek személyének feltüntetése nélkül a jogintézmény nem tudja célját megvalósítani, mert az olvasók számára nem érthető és nem ismerhető fel az érintettek személye.

Erre figyelemmel a másodfokú bíróság az elégtételadás alapjául szolgáló jogsértést megállapító rendelkezést akként változtatta meg, hogy abból kitűnjön a felek személye, ezzel az elégtételnyújtás rendeltetésének megfelelő tartalmú legyen illetve arra is kötelezte az alperest, hogy sajnálkozása kifejezése mellett tegye közzé a közleményt.

Az elsőfokú bíróság helytállóan, a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint rendelkezett a perköltségről, ezért ebben a körben a másodfokú bíróság nem ítélte alaposnak a felperes fellebbezését.

Mindezeknek megfelelően a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta.

A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban felmerült költségről a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 81. § (1) bekezdése szerint határozott, figyelemmel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésére és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ában foglaltakra.

2007. július 3.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s. k.
a tanács elnöke

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s. k. Dr. Győriné dr. Maurer Amália s. k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő